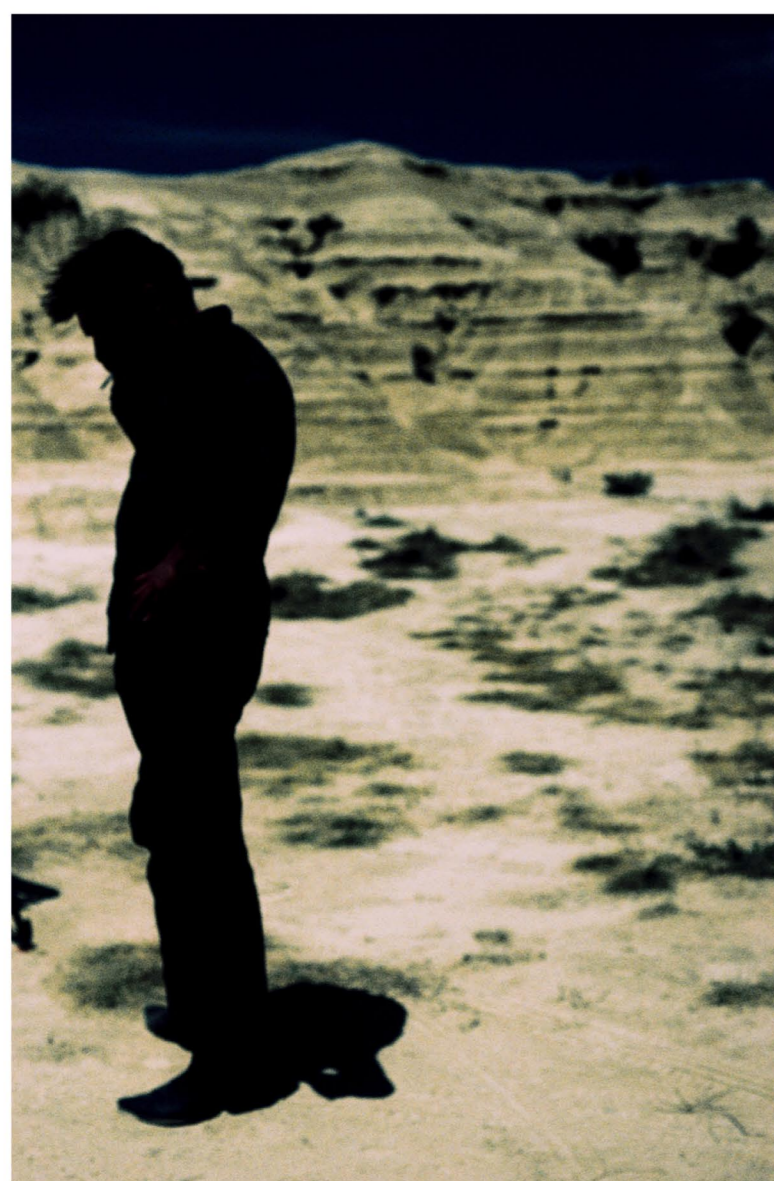
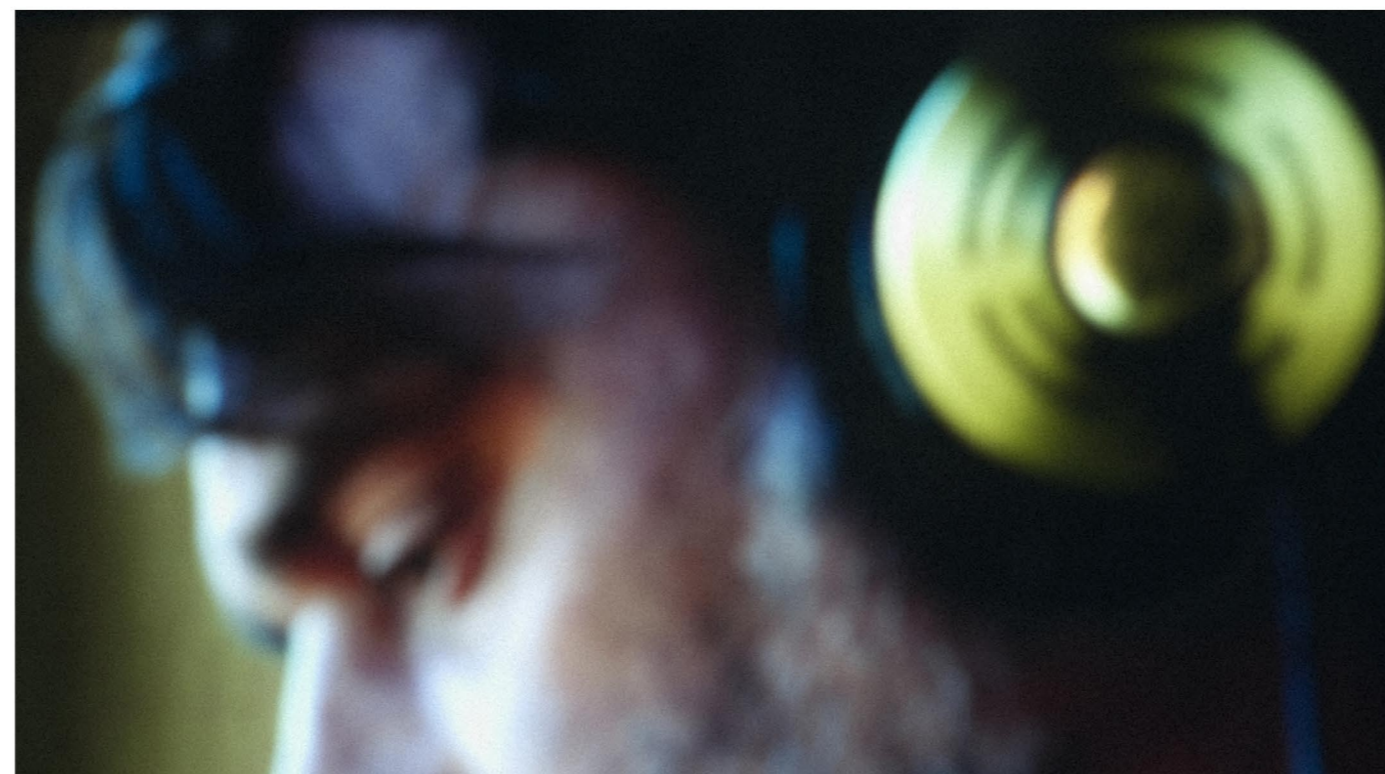

Christina Vandekerckhove: 'De zon was moordend, het licht voor zowel mij als Peter veel te hard. Maar als Daan aan het componeren was, moesten we wel wachten. Soms kwamen er toch prachtige foto's uit. Kleuren optrekken, schaduwen vet zetten. Zijn foto's krijgen iets van een schilderij.'

'Waar zouden we halt houden, waar niet? Daan en Peter waren kieskeurig: hier is het te groen, daar te bebouwd. "Locatiesnobs", zeiden ze zelf. Deze foto is gemaakt in een natuurpark waar ook een James Bond-film is opgenomen. Hier gaan ze zeker iets doen, dacht ik. Neen; het was er te af, te mooi. Peter draaide wat rond, trok één foto en weg waren we.'

ooggetuige

'We waren op een vervallen boerderij. Er was schaduw, er was rust en er kwamen veel foto's. Daan maakte een soundscape en Peter liep, zoals Daan het noemt, "tussen het puin van vervlogen dromen".'

'Een tankstation is een icoon. Het deed Daan erg denken aan Märklin (producent van o.m. miniatuurtreinen, red.). We zijn er amper tien minuten geweest. Daan maakte geen muziek, maar Peter liet hem als model opdraven. Het beeld doet me aan een onschep Hopper denken.'

'We zaten aan de rand van de Pyreneeën. Op het einde was er die ene foto. Precies menselijke krassen in het landschap.'

DE NADA

FOTO'S PETER DE BRUYNE

Muzikant Daan Stuyven en fotograaf Peter De Bruyne reisden samen enkele maanden door Spanje. Door ruwe, godverlaten landschappen, 'op zoek naar een plek die het niets benadert'. Daan voorzag de queeste van een soundtrack, De Bruyne van beelden. Christina Vandekerckhove filmde alles.

De auto stopte als het landschap daar om vroeg. 'In België heb je ze nog amper', zegt De Bruyne, 'maar hier kom je bijna dagelijks op plaatsen waar je alleen vogels, insecten en de wind hoort. Als kind droomde ik er soms van een dictator te mogen zijn. Dan zat ik in de auto, keek naar het landschap: "Dat zou ik wegdoen, en dat, en hier plant ik bomen, die flatgebouwen aan de kust, allemaal weg, weer duinen." Wat ik wilde creëren in België, dat is hier nog.'

Ook Daan dwaalt graag door desolate plekken, weg van alles en iedereen. 'Escapisme is mijn favoriete spelletje.'

Onbereikbaar zijn maakt me voor mezelf heel bereikbaar. En wat voor mij heel belangrijk is aan deze reis, is dat ik muzikaal aan mijn lot werd overgelaten: niet omringd door alle mogelijke briljante muzikanten, vaak zelfs geen elektriciteit. Ik zat echt alleen, gedropt in de cors. Ik had dat nodig om het oorspronkelijke spelplezier terug te vinden.'

Het resultaat zijn desolate soundscapes waarin de imperfectie glorieert. Idem voor de beelden, allemaal analogo: de essentie der dingen vat je volgens De Bruyne niet met technische vlekkeloosheid, wel met een gevoel, een kleur, een patroon.

De documentaire De Nada is zondag om 21.30 u. te zien op Canvas. Op 6 april 2016 wordt het project live gebracht in het Concertgebouw in Brugge. Meer info op www.canvas.be/de-nada